

เทศบัญญัติ

เรื่อง กำหนดเขตควบคุม การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
ภายในเขตเทศบาลตำบลเวียง พ.ศ. ๒๕๕๕

ของ

เทศบาลตำบลเวียง

อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ประกาศใช้บังคับและมีผลให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๔๘๔ จึงเป็นการสมควรทำการแก้ไขปรับปรุงเทศบัญญัติ เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวงเพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพ ของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ โดยกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใด หรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลเวียงเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์และกำหนด ให้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทโดยเด็ดขาด หรือไม่เกินจำนวนที่กำหนด หรือเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำโดย ออกเป็นข้อกำหนดของท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติตำบลเวียง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลเวียงโดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลเวียง และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย จึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลเวียง เมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผยที่ สำนักเทศบาลตำบลเวียงแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓. บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔. ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงตลอดจน ให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม “เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึง ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลเวียง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติ หน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ของเทศบาลตำบลเวียง และหมายความรวมถึง สัตวแพทย์ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการอื่นของรัฐ

ข้อ ๕. ให้เทศบาลตำบลเวียง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

๑. ช้าง
๒. ม้า
๓. ลา พ้อ
๔. โค (วัว)
๕. กระบือ (ควาย)
๖. สุกร (หมู)
๗. แพะ
๘. แกะ
๙. กวาง
๑๐. ห่าน
๑๑. เป็ด
๑๒. ไก่
๑๓. สุนัข (หมา)
๑๔. แมว
๑๕. งู
๑๖. จระเข้
๑๗. นก
๑๘. ปลาปิ่นย่า
๑๙. สัตว์มีพิษ, สัตว์ป่าสงวน และสัตว์ดุร้ายต่าง

ให้นายกเทศมนตรีตำบลเวียง มีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติมทั้งนี้โดยอาจควบคุมการเลี้ยงเฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเวียง

ข้อ ๖. นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติแล้ว เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของ สัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำที่ถูกต้องลักษณะ และมีระบบบำบัดของเสียที่เกิดขึ้น อย่างถูกต้องลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(๓) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกต้องลักษณะ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์มาสู่คน

โดยสัตวแพทย์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของตน

(๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่นายกเทศมนตรีตำบลเวียงกำหนด

ข้อ ๗. ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้น เป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกกักกันสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้สัตวแพทย์ของเทศบาลตำบลเวียงทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์

ข้อ ๘. ให้นายกเทศมนตรีตำบลเวียง มีอำนาจกำหนดการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์หรือห้ามการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเวียง ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๙. เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๐. ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ตามข้อ ๕ ในที่หรือทางสาธารณะซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลตำบลเวียง

ข้อ ๑๑. ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลตำบลเวียง และบริเวณริมแม่น้ำหรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยไม่ปรากฏ เจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้ ในที่สำหรับกักสัตว์ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้ เป็นเวลาอย่างน้อยสามสัปดาห์

ข้อ ๑๒. เมื่อได้จับและนำสัตว์มากักไว้ตามความใน ข้อ ๑๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปิดประกาศไว้ ณ ที่สำนักงานเทศบาลตำบลเวียง เพื่อให้ผู้เป็นเจ้าของมารับคืนไป

ข้อ ๑๓. เมื่อพ้นกำหนดเวลากักสัตว์ ตามข้อ ๑๑ แล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลเวียง แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้จากก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นและสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้น ตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตาม ข้อ ๑๑ เจ้าของสัตว์จะต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ ให้แก่เทศบาลตำบลเวียง ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๔. เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือให้ ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไป ตามเทศบัญญัติหรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือ ผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจาก อาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๑๕. หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือ มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้น หยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าเหตุนั้นปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๖. ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนหรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือระงับเหตุนั้นหรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้น ได้ตามสมควรแล้วให้ แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๑๗. ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามเทศบัญญัติ ข้อ ๑๕ หรือในกรณีเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่งตามเทศบัญญัติ ข้อ ๑๖ ผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ภายในสามสิบวันนับแต่ทราบคำสั่ง การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๘. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ ๕ ถึง ข้อ ๑๐ มีความผิดตาม มาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๙. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามเทศบัญญัติ ข้อ ๑๔ มีความผิด มาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๐. ผู้ดำเนินการผู้ใด ดำเนินการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินการตามเทศบัญญัติ ข้อ ๑๕ โดยไม่มีเหตุผลหรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตาม มาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๑. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามเทศบัญญัติ ข้อ ๑๖ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิดตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๒. ให้นายกเทศมนตรีตำบลเวียง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายจรัส โกฏิย์)
นายกเทศมนตรีตำบลเวียง

เห็นชอบ

(นายธานินทร์ สุภาแสน)

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

ประกาศเทศบาลตำบลเวียง
เรื่อง กำหนดเขตควบคุม การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
ภายในเขตเทศบาลตำบลเวียง พ.ศ. ๒๕๕๕

ด้วยปัจจุบันปรากฏว่าได้มีการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ อาทิเช่น โค กระบือ แพะ แกะ ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งสัตว์เหล่านี้ได้ถ่ายมูลหรือก่อกินพืชผลของประชาชนตามบ้านเรือนและในที่ หรือทางสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อน รำคาญให้กับประชาชนในชุมชนต่างๆ ภายในเขตเทศบาลเป็นอย่างมากรวมถึงมีผลกระทบต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การจราจร หรือทำให้สาธารณสุขสมบัติของทางราชการเสียหาย ก่อนถึงเวลาอันควร

นายกเทศมนตรีตำบลเวียง ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตาม ข้อ ๔ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงกำหนดเขตพื้นที่หมู่บ้านภายในเขตเทศบาล ทั้งหมดเป็นเขตพื้นที่ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ตามข้อ ๕ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ในที่หรือทางสาธารณะหากผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และโทษตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายจรัส โกฏิยี่)
นายกเทศมนตรีตำบลเวียง